ධර්මය සහ යථාර්ථය 2

අන්ධයන් සේ මිථ්‍යාව පසුපස දුවන බෞද්ධයන්ටයි.

වල්පොල රාහුල හිමි

ආගම් ඇදහීමේදී වර්තමාන ශ්‍රී ලංකාවේ බැතිමතුන් ප්‍රතිපත්ති පූජාවට ලැබෙන වැදගත්කම යටපත් කොට ආමිස පූජාවට ප්‍රමුඛ වැදගත්කමක් ලබාදී තිබෙන බව දැකිය හැකිය. ඒ අළලා මීට දශක කිහිපයකට ඉහතදී ආචාර්ය වල්පොළ රාහුල හිමියන් පළ කළ අදහස් කොටස් වශයෙන් පළකරනු ලබන්නේ ඒ අදහස් එදාට වඩා අදට වලංගුයැ'යි පෙනෙන නිසාය. මෙම ලිපි පෙළ ධර්මය ගැන උනන්දුවක් දක්වන්නන්ගේ අවධානයට යොමු කරන ලෙස අපි පාඨකයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිමු.

අනුග්‍රහය රාවය

භික්ෂූන්ගේ කුල භේදය

කුලභේදයට බුද්ධ ශාසනයෙහි කිසිත් අවසරයක් නැති බැව් ඉර හඳ මෙන් ප්‍රකට සත්‍යයකි. නොගිණිය හැකි තරම් දීර්ඝ කාලයක පටන් දඹදිව බලපැවැත් වූ කුලභේදය බුදුරජාණන් වහන්සේ පයට පෑගෙන දූවිලි තරම්වත් නොසැලකූ සේක. බ්‍රහ්මණ, ක්ෂත්‍රිය, වෛශ්‍ය, ශුද්‍ර යන සියල්ලන් මහණ කොට, කිසිත් වෙනසක් නැතිව එකට ජීවත් වන්නට, එකට කෑම් බීම්, ඉඳුම් හිටුම් කරන්නට සැලැස්වූ සේක. රජගහ නුවර සුනීත නම් චණ්ඩාලයා (රොඩියා, පංචමයා) වැසිකිළි සහ කැළි කසල ශුද්ධ කරන්නෙක් වීය. පිඬු සිඟා වඩින බුදුරජාණන් වහන්සේට දිනක් ඔහු මුණු ගැසුණේය. උන්වහන්සේ මේ අතිශයින්ම පහත් යැයි සම්මත චණ්ඩාලයා විහාරයට කැඳවාගෙන ගොස් මහණ කළ සේක. බුද්ධශාසනයෙහි විනයධරයන්ගෙන් අග්‍රස්ථානයෙහි සිටි උපාලි ස්ථවිරයන් වහන්සේ කෙස් රැවුල් කපන පනික්කියෙක් විය. සර්වඥ ශාසනය පිහිටා තිබෙන බලසම්පන්න ස්තම්භයන්ගෙන් එකක් නම් ජාතිභේදය හෝ කුල භේදය නැති කමයි. ඉඩ ලැබුණු හැම අවස්ථාවකම ශාස්තෘන් වහන්සේ කුල භේදයට විරුද්ධව සටන් කළ සේක. උන්වහන්සේගේ ජීවිතයෙන් විශාල කොටසක් මේ වෙනුවෙන් ගත කරන ලදී. කුලභේදයට විරුද්ධව පවත්වන ලද දේශනාවෝ ත්‍රිපිටකයෙහි හැම තැනම පාහේ දක්නා ලැබෙත්.

එහෙත් ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා හැටියට අද ලක්දිව පෙනී සිටින භික්ෂූන් අතර කුලභේදය, ගිහියන් අතර මෙන්ම, නැතහොත් ඊටත් වඩා බලසම්පන්නව ක්‍රියාකරන බැව් කියන්නට වීම සැබවින්ම ඉතා කණගාටුදායක සිද්ධියකි. සියම්, අමරපුර, රාමඤ්ඤ යන තුන් නිකායේම කුලභේදය පවත්නා වග අලුතෙන් සොයා ගන්නා ලද්දක් නොවේ. අමරපුර, රාමඤ්ඤ දෙනිකායෙහි චාරිත්‍රයක් හැටියට කුලභේදය නැතත්, බොහෝ තැන්වල පන්සලක් පාසා කුලභේදය පවත්නා බැව් නොරහසකි. කොළඹ නගරයේ අමරපුර නිකායට අයත් හැම පන්සලක්ම පාහේ විශේෂයෙන් යම් කිසි කුලයක භික්ෂූන් වෙනුවෙන් ඒ කුලයට අයත් දායකයන් විසින්ම ගොඩනගන ලද්දකි. මෙය බොහෝ දෙනා දන්නා සත්‍යයකි. එක එක කුලයට එක එක පන්සල බැගින් පැන නැගීමේ භයානක සිරිත හැම පළාත්වලම පැතිරී යනු දැක්ම මහත් කණගාටුවකි. අමරපුර, රාමඤ්ඤ දෙනිකායෙහි මහණ උපසම්පදා කිරීමේදී චාරිත්‍රයක් හැටියට ප්‍රසිද්ධ කුල භේදය නොපැවැත් වුවද, අභ්‍යන්තරිකව නම් එහිද කුලභේදය නොඅඩුව ක්‍රියා කරයි.

මෙහිදි මට විශේෂයෙන් වුවමනා කරන්නේ, උන්වහන්සේලාගේ අවසරය පිට, සියම් නිකායේ ශාසනික චාරිත්‍රයක් හැටියට පවත්වන කුලභේදය සම්බන්ධයෙන් කතා කිරීමයි. ගොයිගම කුලයට අයත් නොවූ ඊට වඩා පහත් යයි අයුතු ලෙස සිතන කිසියම් කුලයක අයට මහන උපසම්පදාව නොදීම සියම් නිකායේ පරම්පරාගත ශාසනික චාරිත්‍රයක් හැටියට පවත්වනු ලැබේ. කිසිකලක ලෝකයේ කුලභේදය සහමුලින් නැති කළ හැකැයි මම නොසිතමි. එහෙත් බුදුරජාණන්වහන්සේ වැනි ශ්‍රේෂ්ඨ ශාස්තෘවරයකුගේ ශාසනයෙහි චාරිත්‍රයක් හැටියට කුලභේදය පැවැත්වීම සැබැවින්ම ඉවසිය නොහෙන බරපතළ පාපයකි. මේ සිරිත බුද්ධ ශාසනයට කරන බලවත් අපහාසයකි. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මයට පයින් ගැසීමකි. සියම් නිකායේ මහ තෙරුන් වහන්සේලා ශාසන ශ්‍රී භාරධාරීන් හැටියට අහංකාරව කතා කරති. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන් උන්වහන්සේලා මේ අශාසනික, අවාසනාවන්ත චාරිත්‍රය පැවැත්වීම නිසා බුද්ධ ශාසනය නැමැති ගොඩනැගිල්ලේ විශාල කොටසක් සහමුලින් බිඳ හෙළන බැව් මම යටහත්ව, අවංකව කියමි. උන්වහන්සේලා බුද්ධ ශාසනය නැති කරමින් එය රකින්නන් හැටියට පෙනී සිටින බැව් ප්‍රසිද්ධියේ කියන්නට වීම මගේ සිතට ලොකු වේදනාවකි. මට කතාවක් සිහිවෙයි. එක්තරා කථිකයෙක් චීනය පිළිබඳ විස්තරයක් කරමින්, චීන රටේ මිනිසුන් ඉතා දුකසේ ජීවත්වන බවත්, සමහර විට ඇතැම් දුප්පත් මිනිසුන් ජීවත්වීම පිණිස පොහොසතුන්ගේ වුවමනාවලට මැරෙන බවත් කීයේය. ජීවත්වීම පිණිස මැරෙනවාය කීම හොඳ හිනාවකි. එසේම සියම් නිකායේ භික්ෂූන් වහන්සේලා ද ශාසනයට අතිශයින් විරුද්ධව වූ කුලභේදයක් ඉදිරිපත් කොට ක්‍රියාකරමින්, එයින්ම ශාසනයේ බලවත් පදනමක් බිඳහෙළා දමා, 'අපි ශාසනය රකිමු ය'යි නුවණැතියන් සිනස්සමින් ප්‍රකාශ කරති. උන්සවහන්සේලා ශාසනය නොව ගොයිගම කුලය රකින බවත්, ගොයිගම කුලයෙන් පිට අයට මහණ උපදම්පදාව නොදෙති.

මෙය සිංහල රජකු විසින් නියම කරන ලද්දක් බවත්, පරම්පරාගතව පැවතගෙන එන සිරිතක් බවත් උන්වහන්සේලා කියති. එහෙත් අප ගරු කරන්නේ රාජාඥාවටද ? බුද්ධාඥාවටද ? බුද්ධ ධර්මය පාගා දමා, මානමදයෙන් මත්ව මුළාවූ පෘථග්ජන රජකුගේ වචනයක් ගරු කිරීම, ඇදහීම උන්වහන්සේලාට මොන තරම් නින්දාවක්ද ? පෙර සිට පැවත එන බැව් කියා යම්කිසි වැරදි සිරිතක් නොකඩවා පැවැත්වීම තීර්ථක ධර්මයකි. කාලාශෝක රජු දවස තීර්ථකයන් විසින් බුද්ධ ශාසනයට එක් කරන ලද දශ වස්තූන්ගෙන් එකක් නම් 'කප්පති ආචිණ්ණ කප්පෝ' යන්නයි. එනම් 'පරම්පරාවේ පැවත එන කොයි සිරිතක් නමුත් කැපය' යනුයි. මේ කුලභේදය පැවැත්වීමේ සිරිත බුදුරාජණන් වහන්සේගේ ධර්මයට, විනයට හැම අතින්ම විරුද්ධ බැව් සියම් නිකායික උගත් භික්ෂූන් වහන්සේලා හොඳින්ම දනිති. එසේ දැන දැනත් පරම්පරාවේ පැවත ආ බැවින් කඩ කිරීමට භය වෙතොත්, එහිදී උන්වහන්සේලා තීර්ථක ධර්මයක් පිළිපදින බැව් කියන්නට වීම ගැන මම උන්වහන්සේලාගෙන් සමාව අයදිමි.

කුල පුත්‍රයා මහන කළ යුතු බැව් උන්වහන්සේලා කියති. ජාති කුලපුත්‍රය, ආචාර කුලපුත්‍රයයි කුලපුත්‍රයා දෙවැදෑරුම් වෙයි. ලෝකයෙහි උසස් යැයි සම්මත කුලයක උපන් තැනැත්තෝ ජාති කුලපුත්‍රයයි. උපන් කුලය කුමක් වුවත් යහපත් හැදීමෙන් හා හැසිරීමෙන් යුතු තැනැත්තේ ආචාර කුලපුත්‍රයයි. උප්පත්තියෙන් උසස් කුලයක වුවද, හැදීමෙන් පහත් නම්, හෙතෙමේ මහණකමට සුදුසු නොවෙයි. උත්පත්තියෙන් පහත් කුලයක වුවද හැදීමෙන් උසස් නම්, හෙතෙමේ සුදුසු වෙයි. මෙසේ බලන විට ශාසනික පැවිද්ද සම්බන්ධයෙන් චරිතය මිස කිසිසේත් උපන් කුලය ගැන කතාවක් ඉදිරිපත් නෙවෙයි.

ස්‍යාමනිකායික භික්ෂූන් වහන්සේලා මේ කුලභේදය පවත්වන අන්දම සිනාවට කරුණකි. උන්වහන්සේලා ගොයිගම නොවූවන් පැවිදි උපසපන් නොකරති. එහෙත් පහත් යැයි සිතන ඒ මිනිසුන්ගෙන් කෑම්බීම්, ඉඳුම් හිටුම් ආදී සංග්‍රහ ලබන්නටත්, ඔවුන් විසින් ගොඩනගන ලද පන්සල්වල සැපසේ ජීවත් වන්නටත්, ඔවුන්ගේ රථ වාහනවල ගමන් කරන්නටත්, ඔවුන්ගේ තවත් නොඑක් දේ ලබන්නටත් කිසිත් ලැජ්ජාවක් නැතිව සතුටු වෙති. පහත් යැයි සම්මත උසස් ගෙදරක වැඩකාරකමට සිටින ගොයිගම ළමයා උන්වහන්සේලා පැවිදි කරගනිති. එහෙත් ඒ ගෙදරම ස්වාමියාගේ ළමයා පැවිදි කිරීම නොනිසි වැඩක් හැටියට පැහැර හරිති.

කුලභේදය සිංහලයන්ගේ දියුණුවට බලවත් බාධාවක් වී තිබේ. සිංහලයන් අතර කුලභේදය තහවුරු කරන්නන් භික්ෂූන් වහන්සේලා බැව් හොඳින් සිතා බලන්නකුට නම් රහසක් නොවේ. අනෙක් කුලවල අය සියම් නිකායේ මහණ නොකිරීම නිසා ලක්දිව කුලභේදය දරුණු වෙයි. ලක්දිව කුලභේදය තුනී කොට මහජනයා අතර සමගිය හා සමාදානය පිහිටුවීමේ ශ්‍රේෂ්ඨභාරය සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ සියම් නිකායේ මහ තෙරුන්වහන්සේලා පිට රඳා පවත්නා බැව් සලකත්වා.

ලෝකයේ උගත්, ශීලාචාර, උසස් මිනිසුන් සියම් නිකායේ කුලභේදය ගැන අසා අප සිටින පහත් තත්වය ගැන අනුකම්පා කරති. සියම් නිකායේ මේ සිරිත ශිලාචාර මිනිසුන් අතර පිළිකුලකි, නින්දාවකි. මේ ප්‍රශ්නය ගැන තවදුරටත් සිතාබලන විට, සියම් නිකාය මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් බෞද්ධ නාමයෙන් බොහෝ ඈත්ව සිටින බැව් කියන්නට වීම සැබවින්ම කනගාටුවකි. සියම් නිකායේ කුලභේදය නැති භික්ෂූන් වහන්සේලා බොහෝ සිටින බැව් මෙහිදී අමතක කළ යුතු නොවේ. උන්වහන්සේලාට අපගේ නමස්කාරය හිමිය.

සියම් නිකායේ මේ අවාසනාවන්ත සිරිත මේතාක් පවත්වා ගෙන ආ නමුත් , අනාගයේදී එය කඩකරන්නට සිදුවන බැව් තරයේම විශ්වාස කරමි.

සියම් නිකායේ මේ කුලභේදය පවත්නා තුරු අනෙක් කුලයන්හි මිනිසුන්ට හිතවත්ව ඒ නිකාය ආශ්‍රය කළ නොහැකිය. මේ පාපයෙන් තුරන් වන තුරු සිංහලයන් අතර අවංක, ස්ථිර සමගියක් බලාපොරොත්තු වීම උගහටයි. අනාර්ය වූ අශාසනික වූ මේ භයානක පාපය මුලිනුපුටා දමන්නට ශාසනාභිවෘද්ධිකාමී, ශ්‍රද්ධාවත්, සත්පුරුෂ ගිහි පැවිදි උතුමන් වහවහා ඉදිරිපත් වී ක්‍රියා කළ යුතුය.

මතුසම්බන්ධයි

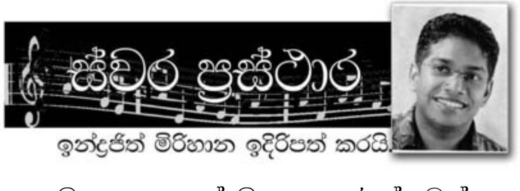

ලබන කලාපයේ බලාපොරොත්තුවන්න